

Andrzej GLASS

dr inżynier, konstruktor lotniczy, historyk lotnictwa, harcmistrz,
dr nauk humanistycznych od 2012 roku

Urodzony w 1930 roku w Warszawie.

Absolwent Wydziału Lotniczego Politechniki Warszawskiej w roku 1959.

W 1959 r. zainicjował prace nad przeciwważnią szybowcową (wysięgnikową chwiejnicą szybowcową), którą zaprojektował wraz z kolegami oraz doprowadził do jej zbudowania i wykorzystania do szkolenia szybowcowego.

W 1960 r. podjął pracę w Ośrodku Konstrukcji Lotniczych Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego Warszawa-Okęcie w biurze konstrukcyjnym, gdzie wraz z zespołem zaprojektował wielozadaniowy samolot

aeroklubowy PZL-104 Wilga 1.

W latach 1962–1963 uczestniczył w pracach zespołu projektującego samoloty PZL-104 Wilga 2 i Wilga C/Gelatik na eksport do Indonezji. Prowadził też szkolenie indonezyjskich techników w zakresie produkcji Wilgi. Uczestniczył w zespole projektującym samolot fotogrametryczny MD-12F i w zespole projektującym pionowzlot PS-3.

W latach 1966–1979 pracował w Instytucie Lotnictwa jako adiunkt w Branżowym Ośrodku Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej, będąc zastępcą kierownika ośrodka, a następnie – kierownikiem. Zajmował się opracowywaniem prognoz rozwoju poszczególnych klas szybowców i śmigłowców. Jest współautorem „Metody oceny jakości samolotu” oraz „Warunków technicznych na konkurs na samolot akrobacyjny” Aeroklubu PRL.

Jako historyk techniki lotniczej publikuje od 1948 r. historię polskiej techniki lotniczej w czasopiśmie. W 1965 r. wydał monografię polskich powojennych konstrukcji lotniczych, a w 1976 monografię polskich konstrukcji przedwojennych. W 1979 r. rozpoczął pracę naukową w Instytucie Historii Nauki, Oświaty i Techniki PAN, gdzie kierował Zespołem Historii Polskiej Techniki Lotniczej. Został jednym z czołowych historyków polskiej techniki lotniczej. W Instytucie pracował do emerytury w 1992 r.

W 2012 r. uzyskał w Instytucie Historii Nauki PAN stopień doktora nauk humanistycznych za pracę „Rozwój techniczny szybowców na świecie”, obejmującej okres od Leonarda da Vinci po lata obecne. W latach 1972–1989 (niezależnie od pracy etatowej) był redaktorem naczelnym miesięcznika naukowo-technicznego „Technika Lotnicza i Astronautyczna”, który zmodyfikował i doprowadził do nakładu z 800 do 5000 egz. Redagował również dwutygodnik Instytutu Lotnictwa „Aktualności Lotnicze i Silnikowe”.

W 1982 r. prowadzona przez A. Glassa redakcja „Techniki Lotniczej i Astronautycznej” otrzymała Dyplom Honorowy Międzynarodowej Federacji Lotniczej FAI za krzewienie wiedzy lotniczej w dziedzinie sprzętu dla lotnictwa sportowego.

Od 2004 r. redaguje niskonakładowy miesięcznik Klubu Miłośników Historii Polskiej Techniki Lotniczej „Polska Technika Lotnicza. Materiały Historyczne”.

Pracuje dla czasopism „Skrzydłata Polska, przegląd Lotniczy”, „Motoszybowce”, a także dla czasopism „Aero-Technika Lotnicza” i „Model-Hobby”.

Andrzej Glass jest aktywnym popularyzatorem lotnictwa; prowadził kursy szybowcowe i zajęcia w modelarni lotniczej Pałacu Młodzieży w Warszawie. Jest autorem 82 książek, w tym ponad 40 z historii techniki lotniczej.

Od 1995 r. jest działaczem Związku Harcerstwa Polskiego. W kadencji 2006–2008 był członkiem Naczelnictwa ZHR.